

Veličanje Allaha i poštivanje Njegovih svetinja (Meka)

Hatib: dr. Mahir ibn Hamed el-Muajkili

21. zul-kade 1439. po Hidžri / 3. august 2018.

Hvala Allahu, Velikom, Uzvišenom, dostojnom svakog poštovanja i veličanja. Njemu se pokorava sve što je na nebesima i na Zemlji, htjeli ili ne htjeli, a i sjene njihove ujutro i u sumrak.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga i Sebi sličnog nema, i svjedočim da je naš vjerovjesnik Muhammed Njegov rob i poslanik, visokih moralnih vrlina i lijepih osobina, i najbolji čovjek koji Ga je obožavao i tražio Njegovu blizinu veličanjem i iskazivanjem poštovanja Njemu, neka su na njega Allahova milost, mir i blagoslov, i na njegove ashabe i porodicu i sve one koji su ih slijedili i slijede u dobročinstvu dokle god se budu smjenjivali dan i noć.

O vjernici, bojte se Allaha onako kako Ga se treba bojati, zahvaljujte Mu na blagodatima koje se ne mogu pobrojati, i sjećajte se riječi Uzvišenog: “O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani!” (Ali Imran, 102)

Poštovani vjernici! Veličanje Allaha, neka su sveta Njegova imena, temelj je u ostvarivanju ubudijjeta – Njegovog istinskog obožavanja. Vjerovanje u Allaha temelji se na Njegovom veličanju i poštivanju.

Čovjekovo vjerovanje neće biti ispravno i neće imati postojanost u vjeri sve dok svoje srce ne ispuni veličanjem Gospodara svjetova. Sve što je veće njegovo znanje o Allahu, veće je i njegovo poštovanje i veličanje.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obavijestio nas je o stanju Džibrili-emina pred Gospodarom, rekavši: “U noći Israa prošao sam pored el-meleul-a’la – najuzvišenijeg

skupa, a Džibril je izgledao tako skrušeno i ponizno, iz silnog strahopoštovanja prema Allahu.”

A što se tiče plemenitih meleka, kada Uzvišeni nešto objavi i kada čuju riječi Objave, od straha zadrhte i obuzme ih nešto poput nesvjestic. “I kad iz srca njihovih nestane straha, oni će upitati: “Šta je to rekao Gospodar vaš?’ ‘Istinu’, odgovorit će, On je uzvišen i velik.” (Saba, 23)

O veličanju i slavljenju Uzvišenog Allaha koje čine meleki, Poslanik, sallallahu alehi ve sellem, rekao je: “Zaista na svih sedam nebesa nema prostora ni koliko su četiri prsta a da na njemu nije melek u položaju sedžde.”

Allahovi poslanici i vjerovjesnici, nakon što su spoznali Allaha istinskom spoznajom, istinski su Ga veličali, pozivali su svoje narode da Ga se boje i strahuju od Njegove kazne. Nuh, alejhis-salam, govorio je svome narodu: “Šta vam je, zašto se Allahove sile ne bojite, a On vas postepeno stvara?” (Nuh, 13–14), čime im je želio reći: “Šta vam je pa Ga ne veličate onako kako Ga treba veličati, a On vas postepeno stvara?” Uzvišeni kaže: “Zar ne vidite kako je Allah sedam nebesa, jedno iznad drugog, stvorio, i na njima Mjesec svijetlim dao, a Sunce svjetiljkom učinio?” (Nuh, 15–16)

Muslim bilježi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Na Sudnjem danu, Allah, džellešanuhu, smotat će nebesa, a zatim će ih uzeti Svojom desnicom i reći: ‘Ja sam Vladar! Gdje su silnici? gdje su oholi?’, pa će smotati zemlje Svojom ljevicom i reći: ‘Ja sam Vladar! Gdje su silnici? gdje su oholi?’”

Uzvišeni kaže: “Onoga Dana kada smotamo nebesa kao što se smota list papira za pisanje. Onako kako smo prvi put iz ničega stvorili, tako ćemo ponovo iz ništa stvoriti – to je obećanje Naše, Mi smo doista kadri to učiniti.” (El-Enbija, 104)

Buhari i Muslim bilježe da je Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, došao jevrejski svećenik i rekao: “O Muhammede, Allah će na Sudnjem danu držati nebesa na jednom prstu, zemlje na jednom prstu, brda na jednom prstu, drveće na jednom

prstu, vodu i kopno na jednom prstu, i sva ostala stvorenja na jednom prstu, zatim će ih protresti i reći: ‘Ja sam Vladar, Ja sam Vladar.’”

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nasmijao se na ove njegove riječi, diveći mu se i potvrđujući njihovu istinitost, a zatim je proučio: “Oni ne veličaju Allaha onako kako Ga treba veličati; a čitava Zemlja će na Sudnjem danu u šaci Njegovoj biti, a nebesa će u desnici Njegovoj smotana ostati. Hvaljen neka je On i vrlo visoko iznad onih koje Njemu smatraju ravnim!” (Ez-Zumer, 67)

On je Allah, Uzvišeni i Plemeniti, “Njemu se mole oni koji su na nebesima i na Zemlji; svakog časa On se zanima nečim” (Er-Rahman, 29).

Svakog časa On oprašta grijeh, otklanja nedaće, opskrbljuje siromaha, upućuje zalutalog, liječi bolesnog, spašava iskušanog, prima pokajanje, pomaže obespravljeno, pokriva sramotu, daje sigurnost uplašenom, uzvisuje i unizuje. Njemu se uzdižu djela učinjena noću, prije djela učinjenih danju, i djela učinjena danju, prije djela učinjenih noću.

Njegov zastor je svjetlost, nur, kada bi ga otkrio, odsjaji Njegovog lica spalili bi sve dokle doseže Njegov pogled. Njegova desnica je puna, i ne može je umanjiti dijeljenje. Dijeli danju i noću. Zna li da ono što je podijelio, otkada je stvorio stvorenja, nije ni za trunku umanjilo ono što je u Njegovoj desnici!

U hadisi-kudsiju Uzvišeni kaže: “O robovi Moji, kada biste svi vi, prvi i posljednji, ljudi i džini, stali u jednu dolinu i tražili od Mene, i Ja ispunio svakom čovjeku njegovu molbu, to ne bi umanjilo ono što je kod Mene, osim koliko igla umanja od mora kada se zamoči u njega.” (Muslim)

On je Uzvišeni i Plemeniti, uzvišen iznad Svoga Arša. Razgovara sa Svojim melekima, i upravlja Svojim robovima. Čuje glasove Svojih stvorenja i vidi njihove postupke i pokrete. Vidi njihove nutrine kao što vidi njihove vanjštine.

Uzvisuje koga hoće od Svojih stvorenja, a unizuje koga hoće. U Njegovim rukama je svako dobro, i On sve može. Uzvišeni kaže: “Njega veličaju sedmera nebesa, i

Zemlja, i oni na njima; i ne postoji ništa što Ga ne veliča, hvaleći Ga; ali vi ne razumijete veličanje njihovo. On je doista blag i mnogo prašta.” (El-Isra, 44)

On je Allah, Uzvišeni i Plemeniti, uzvišen u Svom rububijetu – apsolutnoj moći, uzvišen u Svojoj božanstvenosti, uzvišen u Svojim lijepim imenima i savršenim svojstvima, uzvišen u Svojoj vlasti i stvaranju, uzvišen u Svojoj mudrosti i milosti, uzvišen u Svom upravljanju Njegovim stvorenjima, uzvišen u Svojoj presudi među ljudima.

Svaka veličina u kosmosu dokaz je veličine njenog Stvoritelja i Upravitelja. Rekao je Ebu Kasim el-Asbehani: “Veličina, uzvišenost, jedno je od Allahovih svojstava, koje ljudi ne mogu ostvariti. Allah, džellešānuhu, stvorio je među ljudima relativnu veličinu, poštovanje kojim će jedni druge uzdizati i veličati. Neki ljudi se poštuju i veličaju zbog imetka, neki zbog dobrote, neki zbog znanja, neki zbog vlasti, neki zbog ugleda. Nijedan čovjek nije kod sebe objedinio sve uzroke poštovanja i veličanja, samo Uzvišeni Allah poštuje se veliča u svim situacijama, i zato onaj ko je spoznao stvarnost Allahove uzvišenosti i veličine, neće izgovarati riječi koje Allah prezire i neće činiti grijeha kojima On nije zadovoljan, jer On nad svakim bdi.”

Poštovani vjernici! Koliko god se ljudi trudili u veličanju i slavljenju Allaha, oni to ne mogu izvršiti onako kako to dolikuje Njegovoj uzvišenosti. Njegovo pravo i Njegova pozicija veći su od toga. Međutim, vjernik čini, u tom pravcu, sve što je u njegovoj mogućnosti, a Uzvišeni, neka je slavljem, neće obezvrijediti njegov trud i upropastiti njegovo djelo, i za malo djelo dat će mu najveću i najpotpuniju nagradu.

Ono što najviše pomaže čovjeku u izgradnji svijesti o veličini i uzvišenosti njegovog Stvoritelja jeste razmišljanje o savršenstvu i ljepoti Njegovih imena i svojstava, i razmišljanje o Njegovim ajetima – znakovima i znamenjima u kosmosu i stvorenjima koja ukazuju na veličinu i savršenstvo svog Stvoritelja. Uzvišeni kaže: “Gospodar vaš je Allah, Koji je nebesa i Zemlju u šest vremenskih razdoblja stvorio, a onda se nad Aršom uzvisio; On tamom noći prekriva dan, koji ga u stopu prati, a Sunce i Mjesec

i zvijezde pokoravaju se Njegovoj volji. Samo On stvara i upravlja! Uzvišen neka je Allah, Gospodar svjetova!” (El-A’raf, 54)

O vjernici! Onaj ko istinski veliča Allaha, on zastaje kod Njegovih granica i ne usuđuje se proturječiti Mu. Allahova veličina i uzvišenost zahtijeva veličanje i poštivanje Njegovih svetinja, pokoravanje Njegovim naredbama i zabranama i prihvatanje Njegovog šerijata. Uzvišeni kaže: “Eto toliko! Pa ko poštiva Allahove propise – znak je čestita srca.” (El-Hadždž, 32)

Šeair – propisi, svetinje množina je od šeire i obuhvata sve što je Allah naredio u vjeri, a jedna od najvećih svetinja jeste ona koju je Allah, džellešanuhu, naglasio u Svojoj Knjizi i na jeziku Svoga Poslanika, i tiče se poštivanja i veličanja svetih mjeseci, časnog Hrama, i svih obreda i propisa hadža i umre, od tavafa, sa’ja, boravka i noćenja na propisanim mjestima, bacanja kamenčića, a kruna svega toga i simbol tevhida – čiste vjere u Jednog Boga jesu riječi telbije: “Lebbejkallahumme lebbejke lebbejke la šerike leke lebbejke innel-hamde ven-ni’mete leke vel-mulk la šerike leke! – Odazivam Ti se, Gospodaru, odazivam! Odazivam Ti se, Ti Sebi nemaš ravnoga, odazivam Ti se! Doista sva zahvala, sve blagodati i sva vlast Tebi pripadaju! Ti Sebi nemaš ravnoga!”

Poštovani vjernici! Allah, džellešanuhu, odlikovao je Meku među ostalim gradovima i učinio je zabranjenom i svetom na dan kada je stvorio nebesa i Zemlju, pripisao ju je Sebi kako bi ukazao na njenu važnost i veličinu i uzdigao njeno mjesto, i zaprijetio je bolnom kaznom svakome onome ko namjerava narušiti njenu sigurnost i naumi u njoj činiti grijeh. Uzvišeni kaže: “... i onome ko u njemu želi bilo kakvo nasilje, dat ćemo da patnju nenasnu iskusi.” (El-Hadždž, 25)

Kakva tek kazna čeka onoga ko svoju namjeru provede u djelo? Takvi ljudi su bez sumnje među najomraženijim kod Uzvišenog Allaha, kao što se navodi u hadisu da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Trojica su najmrži Allahu...”, pa je

spomenuo onoga “koji skrnavi svetost Hrama”, tj. zulumčar koji odstupa od istine i pravde, čineći grijeha i prijestupe u prostoru časnog Hrama.

O vjernici! Muslimani će biti u dobru sve dok budu poštovali svetost Meke i dok budu poštovali Kabu. Imam Ahmed bilježi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Ovaj ummet će biti u dobru dok budu poštovali ovu svetost, onako kako je treba poštovati, a kada je ostave i zanemare, propali su.”

Jedan od vidova poštivanja i veličanja Allahovih svetinja jeste svijest o obavezi čuvanja njihovog dostojanstva kroz ispoljavanje čiste vjere – tevhida, pokoravanje Allahu, blagost i smirenost, pridržavanje službenih instrukcija i propisa, udaljavanje od grijeha, rasprave i svađe, jer na ovim svetim mjestima nema i ne smije biti prostora za sektaške i političke razmirice i parole – ona su uspostavljena isključivo radi spominjanja Allaha, traženja oprosta i upućivanje dove Njemu.

Uzvišeni kaže: “A kada pođete sa Arefata, spominjite Allaha kod časnih mjesta; spominjite Njega, jer vam je On ukazao na Pravi put, a prije toga ste bili u zabludi. Zatim krenite odakle kreću ostali ljudi i tražite od Allaha oprost, jer Allah, uistinu, prašta i samilostan je. A kad završite obrede vaše, opet spominjite Allaha, kao što spominjete pretke vaše, i još više Ga spominjite! Ima ljudi koji govore: ‘Daj Ti nama, Gospodaru naš, na ovome svijetu!’ Takvi na onom svijetu neće imati ništa.” (El-Bekara, 198–200)

O vi koji hodočastite časni Hram! Jedna od Allahovih blagodati prema Njegovim robovima, vjernicima, jeste da je odredio ko će brinuti o Njegovoj Kući i tu čast ukazao je zemlji Dvaju harema, Kraljevini Saudijskoj Arabiji, koja je to izvršila na najbolji mogući način, učinila sve što je u njenoj moći i tome podredila svoju kompletnu infrastrukturu i mogućnosti, poduzela sve potrebno da se hadžije osjećaju što komotnije, sigurnije i da što lakše obave svoje obrede.

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

